

Biblická hodina – 02.12.2021

Suspírium: „Pozorne ma počúvaj, môj ľud, národy, dávajte pozor! Veď náuka vychádza odo mňa a svoje právo ustanovím za svetlo národov.“ (Iz 51, 4) Amen.

Začiatočná pieseň: Žalm č. 68:1., 6-11. verše: „Keď mocný Boh náš povstane...“

Modlitba

Ďakujeme Ti Pane náš ako dobrému Otcovi v Pánovi Ježišovi Kristovi, že môžeme Ti povedať pravdu. Sme si vedomí, že ľudská pravda musí byť tiež napravená a je nutné doplniť aj celok podľa ľudského umu. Každý úspech spieva len o našej chudobe. Bolo by také dobré naučiť sa a praktizovať od Teba pochádzajúcu pokoru v tomto adventnom období. Velebíme Ťa, že si nás pripútal k sebe. Chválime Tvoje meno, lebo si nás povolal žiť v láske a činiť vernosť. Ty si vláknom našej svätej nádeje. Viera a vďačnosť pučí z nášho vnútra, lebo vidíme Teba a seba pred Tvojou tvárou. Ani život a ani smrť nás nerozdelí od Tvojej lásky. Prosíme, usmerňuj nás aj v tejto chvíli Tvojím živým slovom, buď a zostaň naším Pánom, a rozdrví to, čo je tvrdé v našom vnútri, aby sme Tvoje rozhodnutia nasledovali. Sprevádzaj nás i v tejto tichosti, aby sme vo svojej komôrke pocítili Tvoju prítomnosť a učenie, ktoré blaží našu dušu. V mene Pána Ježiša Krista, Ktorý príde súdiť živých i mŕtvych, vypočuj našu modlitbu. Amen.

Biblický text: Kniha proroka Náhuma 1. kapitola

„Výrok o Ninive. Kniha videnia Nahuma z Elkóšu. Hospodin je horlivý a trestajúci Boh. Pomstiteľom je Hospodin, vládca rozhorčený. Hospodin odpláca svojim protivníkom a s hnevom prenasleduje svojich nepriateľov. Hospodin je zhovievavý a veľkodušný, ale vinníka nenechá bez trestu. Vo víchre a búrke je jeho cesta a oblak je prachom pod jeho nohami. Pohrozí moru a vysuší ho, aj všetky rieky vysuší. Bášan a Karmel upadajú, aj kvet Libanonu vädne. Vrchy sa pred ním trasú a pahorky vlnia, dvíha sa pred ním zem, svet a všetci, ktorí v ňom bývajú. Kto odolá jeho zlosti? Kto obstojí pred páľavou jeho hnevu? Jeho prchkosť sála ako oheň, až skaly pred ním pukajú. Hospodin je dobrý, je pevnosťou v deň súženia. Priznáva sa k tým, ktorí v ňom majú útočisko. Prudkou povodňou urobí koniec tomu miestu a jeho nepriateľov bude stíhať tmou. Čo zamýšľate proti Hospodinovi? On spôsobí koniec; súženie druhýkrát nenastane. Ako natrvalo posplietané trnie a ako opilci spíť do nemoty budú celkom spálení ako suché plevy. Veď z teba vyšiel ten, ktorý zamýšľal zlé proti Hospodinovi, ničomný radca. Takto vraví Hospodin: „Aj keď sú pri sile a početní, budú skosení a zaniknú. Ak som Ťa ponížoval, už Ťa viac neponížim. Teraz polámem jeho jarmo, ktoré je na tebe, a spretrhám tvoje putá.“ Hospodin vydal rozkaz proti tebe: „Nebude viac potomstva z tvojho mena! Z domu tvojich bohov odstránim vyrezávané a liate modly; pripravím ti hrob, lebo si naničhodný.“

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

1. verš:

Knihá proroka Náhuma obsahuje dva nadpisy. Prvé uvádza konkrétne miesto: Ninive, proti ktorému Boh a jeho drahé slovo povstanú. Druhé sa zmieňuje o Božom vyvolenom služobníkovi a o jeho pôvode, ktorý bude jeho nástrojom zvesti. Prorocké knihy obsahujú najzákladnejšie prvky i dnešného kontaktu. Ako nadväzujeme kontakty v súčasnosti? Cez kuriéra. Adresát, ktorý prevezme zásielku a nástroj odosielateľa, ktorý realizuje prepravu. Adresát a prepravca. V súčasnosti žijeme takýmto spôsobom. Darčeky na Vianoce a rôznorodé nákupy širokého sortimentu realizujeme práve takouto formou. Starovekým kuriérom pre naše duše je dnes Náhum, ktorý vie, od Koho má svoj balík pripravený pre každého. Adresátom je vyspelé hlavné mesto asýrskej ríše, ktoré zveľaďovali viacerí panovníci ako Sennacherib, Asarhadon a Aššurbanipal a v ňom žijúci hriešny človek, ktorý sa previnil proti Bohu. Skazu obrovského mesta ohlasoval aj Náhumov predchodca Sofoniáš: *„Vystrie svoju ruku proti severu a zničí Asýriu; Ninive spustne, zmení ho na vyprahnutú púšť.“ (Sof 2,13)*

2-4. verše:

Hospodin žiarlivo stráži svoj ľud pred útokmi nepriateľov. V pozadí stojí manželský vzťah, veď Hospodin je manželom Izraela: *„Zasnúbim si ťa naveky, zasnúbim si ťa v spravodlivosti, práve, láske a v milosrdenstve. Zasnúbim si ťa vo vernosti a ty spoznáš Hospodina. Vtedy odpoviem,“ znie výrok Hospodina, „odpoviem nebesám a ony zasa odpovedia zemi, zem odpovie obilii, muštu a oleju a oni odpovedia Jezreelu. Zasejem si ju v krajine a zmilujem sa nad Neomilostenou, poviem Nie môjmu ľudu: ‚Ty si môj ľud‘ a on povie: ‚Môj Boh‘.“ (Oz 2,21-25)* Hospodin je žiarlivý, a tento Boží výrok je ešte lepšie cítiť pri zdôvodnení II. Božieho prikázania. On je žiarlivý na iné božstvá, idoly a ideály nášho života, ale všetko vykonal: *„Muži, milujte svoje ženy tak, ako aj Kristus miloval Cirkev a vydal za ňu samého seba,..." (Ef 5,25)* Jedine On bdie nad čistotou a bezpečnosťou vlastného ľudu. Nikto iný nevie zagarantovať lepšie vrelý a vrúcny vzťah ako Boh žiarlivý a horlivý. Nikto nevie tak milovať ako miluje Boh. Nikto nevie tak slúžiť nášmu životu ako slúži Hospodin. Nikto sa nevie tak správať ako sa správa Hospodin k vyvolenému ľudu. Jeho zhovievavosť je citeľná. Popritom Boh podrobuje skúškam vlastný ľud. Chce sa uistiť o vernosti svojich. Skúšky sú Božie symboly: *„Si môj!“ (Iz 43,1)* Útrapy sú Hospodinove znaky: *„Patriš mne, na to nikdy nezabúdaj!“* Jeho skúška nevychádza nazmar: *„Skúška, ktorá na vás doľahla, je len ľudská. Boh je však verný. On nedopustí, aby ste boli skúšaní nad svoje sily, ale so skúškou dá aj východisko, aby ste ju vládali zniesť.“ (IK 10,13)*

Trestá tých, ktorí svoje poverenie zneužili. Nástrojmi Jeho hnevu sú mocnosti. Hospodin je teda pomstiteľ a sudca vyvoleného ľudu i okolitých národov. Boh

plný hnevu. Boh plný rozhorčenia. Túto ľudskú vlastnosť prorok preto pripisuje Hospodinovi, lebo my si nevieme predstaviť Jeho všemohúcnosť a svätosť. Spomeňme si na seba, drahí bratia a milé sestry, koľkokrát sme uvažovali o pomstve, koľkokrát sme boli rozčarovaní zo správania iných, koľkokrát sme sa urazili, hnevali, boli nahnevaní na dotyčného, ktorý nás urazil a poškodil naše meno. Hospodin nemá právo sa hnevať? Hospodin nemá právo nás skúšať? Hospodin nemá právo nás vymetať a konať podľa vlastného úsudku? Jeho mlyny melú často pomaly, ale isto. Na naše krivdy, na naše lži, na našu pýchu a na naše zločiny Boh musí odpovedať. Jeho hnev sa i dnes prejavuje ako zhovievavosť, lebo ešte stále čaká na zmenu, vyčkáva na premenu našich srdc. Keď sa však miera naplní, zasiahne. Premlčaná vina sa dostane do éteru a pod koberec zmetený hriech vyjde na povrch. Pravda vyjde na povrch ako olej nad vodu. Hospodin prichádza. Búrka a oblaky sú symbolmi trestu. On vyčíta, lebo vidí ľudské drancovanie. Hospodin koná. Prichádza ako Pomstiteľ, a na koniec za hriech pripraví odplatu On sám. Bášan, Karmel a Libanón boli tie miesta, kde sa pestovala najväčšia modloslužba. Baal žil a ožil aj v srdciach Izraela. Boh koná a aj najväčšieho nepriateľa zlikviduje. Prehovorí, pohrozí. Nepotrebujeme nami vytvorené modly. Nepotrebujeme sa regenerovať. Nepotrebujeme sa znova dobyť energiou, čakať na húževnatú jarnú vegetáciu, a hovoriť si že sychravý november nás ubíja do smrti. To nie je november, a nebude to ani marec, apríl a máj, keď sa budeme vyhovárať na jarnú únavu, ale Boh je naším Potešiteľom. Hospodin prichádza k vlastnému ľudu ako Bojovník, ako Garantujúci víťazstvo. Moc Hospodinova je vykreslená neobyčajným spôsobom, čím aj v skutočnosti je. Výrazy ako „pohrozí, bojuje, vysuší, dvíha, vlnia, upadajú a vädnú“ sú symboly toho, že pred Ním sa nič nemôže ukryť. Hriech je hriech. Zloba je zloba. Nenávisť je nenávisť.

5-7. verše:

Hymna Božej mohutnej sily naznačuje prítomnosť Hospodina. Čo sa nikdy nepohne: hory a pahorky, zrazu pred Pánovým hnevom do základov zosype. Prestane existovať všetko, čomu sa pripisoval veľký význam. Upáda do ničoty práve to, čo bolo doposiaľ pre ľud všetkým a daromným. Cynická pýcha zruinuje celý svet. Ťažkou bilanciou prepychu je vznik trhliny tam, kde predtým existovala neporušiteľnosť. Naruší sa rovnováha ľudstva. To, čo bolo doposiaľ stále fixné, zrazu sa pohlo. To, čo stálo pevne, upadá. Ľudská existencia je krehká. Stačí málo a zrúti sa všetko, ako domček z karát. Bezpečnosť, sila, zdravie nie je v našich rukách. Hospodin je skalou: *„On je Skala, jeho dielo je dokonalé, všetky jeho cesty sú správne. Boh je verný, bez neprávosti, spravodlivý a priamy.“* (VMojž 32,4)

Skaly bývajú útočisko a sú skrýšou pre prenasledovaných. Skala je v prenesenom význame základ, na ňom môže človek spoľahlivo stavať: *„A tak každý, kto*

počúva tieto moje slová a plní ich, bude sa podobať múdremu mužovi, ktorý si postavil dom na skale. Spustil sa lejak, prihnali sa rieky, strhol sa víchor a oborili sa na ten dom, ale nespadol, lebo mal základy na skale. No každý, kto počúva tieto moje slová a neplní ich, bude sa podobať na hlúpeho muža, ktorý si postavil dom na piesku. Spustil sa lejak, prihnali sa rieky, strhol sa víchor a oborili sa na ten dom a dom padol a jeho zrúcanina bola veľká.“ (Mt 7,24-27)

Boží súd a v Ňom nájdená opora: „Hospodin je dobrý!“ To nie je len výrok, to nie je poučka malého katechizmu, ale výkrik viere v časoch súženia. Keď človek pocífuje Boží súd, musí si premyslieť, kto mu bude skutočnou oporou. Je nemysliteľné a nepochopiteľné, aby pre nás Hospodin bol nepriateľom. Boh nie je náš nepriateľ v časoch súženia, ale dokonalý vládca, ktorý svoju moc preukáže. Hospodin je dobrý, lebo práve toto a takto som to potreboval. Nebol som si vedomý následkov, nebol som si vedomý skutočného života. Bol som ctižiadostivý, chcel som viac a viac, potreboval som vždy viac a viac, nepociťoval som vďačnosť, a žil som len pre seba. Hospodin je dobrý, že mi ukáže svojou zvrchovanosťou ako som premárnil čas. V deň úzkosti, v deň súženia, čo je výraz pre vyvrcholenie Božieho súdu, On je hrad prepevný, On je záštita, On je útočisko. Detinská viera k Bohu nás môže zachrániť v deň súženia. Človek sa musí znovu a znovu pritúliť k Bohu, aby cítil, že Pán sa k človeku priznáva, je mu otvorený a veľkorysý.

8-10.verše:

V týchto veršoch motívom záplavy sa pred nami vynorí potopa sveta: „*Voda tak veľmi stúpala nad pevninou, že zatopila všetky vysoké vrchy pod šírym nebom.*“ (IMojž 7,19) Boží súd presahuje všetky ľudské predstavy. Nakoniec je zničený chrám modloslužby. Boh tak učiní koniec, že všetko zničí, čomu sa pripisoval obrovský význam. On, kto tvorí nové, najprv všetko zničí. Je koniec. Nastáva zvrát. Ištarta, ktorej chrám je zrovnaný so zemou bola pokladaná za bohyňu, ktorá vyslobodzuje zo smrti každého človeka. A zrazu niet chrámu. Je koniec, opilstvo, klamlivý život, honba za lepším a krajším sa skončí. Už sa nič nedá robiť. Je koniec. Rozhodol o tom sám Pán. To je výsledok pošľapaných práv a beštiálneho typu života. Boh všetko, čo videl, čo strpel, je odsúdené k zániku. Je koniec... Krátka veta. Krátka správa. Bezvýznamné vyjadrenie človeka. Toto konštatoval aj Judáš. Toto videli aj učeníci Ježišovou smrťou. Je koniec? Skutočne je koniec? Boh, ktorý „od nikoho z nás nie je ďaleko“ (Sk 17,27) „*Boh už teda nehľadá na časy nevedomosti a teraz ľudí napomína, aby všetci a všade robili pokánie.*“ (Sk 17,30)

11. verš:

Hospodin pozná svojho nepriateľa i nepriateľa vlastného ľudu. Ničomný radca neslúži nikomu inému, iba svetu. Láka, odláka ľudí od zhovievavého Pána.

Démon zla ako ho označuje Starý Zákon. Satan skutočný Boží nepriateľ. Je pravým protikladom toho Radcu, o ktorom sa zmieňuje Izaiáš: „*Lebo chlapček sa nám narodil, daný je nám syn, na jeho pleciach bude spočívať vláda a jeho meno bude Obdivuhodný radca, Mocný Boh, Večný Otec, Knieža pokoja.*” (Iz 9,5) Syn Boží je Obdivuhodný Radca, jeho slová nás potešia. Jeho činy nás zachránia pred ničotou. Ničomný alebo Obdivuhodný Radca je Tvoj Pán? Nezabúdaj, Nie je radca ako radca.

12-14. verše:

Boh sám sa vyjadruje na adresu Ninive. Tento spôsob život nie je od Pána. Nespočíva na ňom Božie požehnanie. Žiť si pokojný a blahobytný život so znakmi dokonalosti nemá nič spojené s Pánom. Tento spôsob života zamlčuje pravý koniec. Ninive bude pokosené, a nie hocijako. Náhly koniec aj jeho zastihne. Strihanie oviec nastane, tak ako aj nastalo v našom živote skrze Ježiša Krista: „Bol trápený a on sa nechal ponížovať, neotvoril ústa, ako baránok vedený na zabitie; neotvoril ústa ako ovca, ktorá onemie pred strihačom.” (Iz 53,7) Namiesto nás ostrihali Ježiša Krista. On je Baránok Boží, ktorý sníma hriechy sveta. Boh bude súdiť každého tvárou tvár. Každý bude pred Jeho tvárou stáť. Sudca a Pán je Hospodin, ktorý dokonal spásu sveta. On je súci nášho vzývania. Pokosení a okosení. – to je bilancia súdu nad Ninive.

Po ničivom súde Hospodin prehovorí aj k Izraeli. Božie prisľúbenie nemôže chýbať. Veď Boh všetko koná v prospech vyvolených. On nebol, nie je a nebude sebecký. Jeho ľud musí činiť pokánie. Jeho ľud sa musí obrátiť k Pánovi. Čelom vzad! To je Boží povel, ktorý musí si vypočuť aj Izrael. Hľadanie Boha a Jeho cesty a nachádzanie Jeho milosrdenstva, práva a pokoja je nutnosťou Izraela. Vyslobodenie spod jarma nepriateľa bude dokonalé, ale k tomu je potrebný aj Izrael. Chceš sa vymaniť spod nadvlády skutočného nepriateľa? Poznáš svojho pravého nepriateľa? Skúmaj seba, a skúmaj Božie cesty, ktoré sa menia pre Tvoje blaho a dobro. Nakoniec je tu vyzdvihnutý súd nad Ašúrom. Vymrie jeho potomstvo: „*Nebude viac potomstva z tvojho mena!*” Dôsledok Božieho požehnanie ho nezastihne, ba naopak. Trest Boží bude primeraný jeho spôsobu života. Padne falošná opora, príde Boží súd. Bez poslušnosti Boha neexistuje život, zostáva len pripravený hrob a zlorečenie. Ten, kto ani nepomýšľa nad smrťou, ale vládne, zrazu sa ocitne mimo života. Čas odchodu nepoznáme. Ninive a jeho vládcovia ani nepomýšľajú nad smrťou, ale musia sa zmieriť s tým, že ich vek pominie. Božia hrozba. Záhuba a zánik, to je konie života, ktorý len bezstarostne a bezcitne vládol, vládol a vládol. Toto je skutočný koniec, ktorý nemá šťastný koniec ako slovenské rozprávky: „a žili spolu šťastne až kým nepomreli.” Šťastný koniec garantuje Boh, skutočný koniec garantuješ ty sám, človeče.

Biblický text: List apoštola Jakuba 5, 1-6

„Teraz teda, boháči, plačte a bedákajte nad svojimi biedami, ktoré prichádzajú na vás. Vaše bohatstvo zhnilo a vaše šatstvo rozožrali mole, vaše zlato a striebro zhrdzavelo a ich hrdza bude svedectvom proti vám a ako oheň zožerie vám telá. V posledných dňoch ste si nahromadili bohatstvo. Hľa, mzda, ktorú ste zadržali robotníkom, čo vám zožali polia, kričí, a krik žencov došiel k ušiam Pána zástupov. Na zemi ste hodovali a hýrili. Vykrmili ste si srdcia ako v deň zabíjačky. Odsúdili ste a zabili ste spravodlivého – neodporuje vám! ”

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

1. verš

Táto biblická stať pojednáva o tých, ktorí nie sú členmi cirkevného zboru a predsa majú obrovský vplyv na chod života Božieho ľudu. Boháči nie sú kresťania, lebo Jakub ich varuje, aby sa kajali a plakali nad prichádzajúcou biedou. Nad neľudskými boháčmi znie rozsudok. Hovorí o prichádzajúcej biede. Boháči, ktorí strpcujú život chudobných. Boháči, ktorí utláčali chudobných. Pravdepodobne to boli v Sýrii žijúci bohatí židia, ktorí pritákali v Jeruzaleme žijúcim židom, aby pokračovali v prenasledovaní kresťanov. Prorocké ohlásenie súdu nad boháčmi je u Jakuba príkladom ostražitosti a možnosťou aj nápravy života kresťanov žijúcich v biede.

2-4. verše

Apoštol Jakub po prvé poukazuje na šatstvo, ktorá bola a je aj v súčasnosti jedna z foriem bohatstva. Aj v starovekom svete sa vedeli obliekať. V Starom Zákone drahé a vysokokvalitné šatstvo bolo základom stávk: *„Samson im povedal: „Dám vám hádanku. Ak mi ju naozaj rozlúštite za sedem dní trvania hostiny, dám vám tridsať košiel a tridsať sviatočných šiat. Ak mi ju však nedokážete rozlúštiť, tých tridsať košiel a tridsať sviatočných šiat mi dáte vy.“* (Sdc 14,12-13) Pavlova rozlúčka v Miléte obsahovala aj odev, ktorú sám pre seba zaobstaral: *„Od nikoho som nežiadal ani striebro, ani zlato, ani odev.“* (Sk 20,33) Aj dnes si spomínam na to obdobie, keď v predošlom cirkevnom zbore sme sa rozhodovali s vedením školy o zavedení uniformy pre študentov a učiteľov Základnej školy reformovanej kresťanskej cirkvi v Rožňave. Bola živá diskusia o tom, ako by bolo treba vylúčiť bohatstvo a chudobu zo školy, kde si je každý rovný. Návrh uniformy napokon neprešiel, ale mienka ľudí: rodičov, pedagógov, žiakov bola zaujímavá.

Hrdza je vo Svätom Písme symbolom likvidácie nahromadeného majetku. Zber a hromadenie vychádza navnivoč. Hrdza je dôsledkom hromadenia zásob a svedčí proti sebeckosti boháčov. Boží súd zničí všetko, aj rýdze zlato. Ježišove slová sú platné a určite ožili aj v kresťanskom spoločenstve Jakuba: *„Nezhromažďujte si poklady na zemi, kde ich zožiera hrdza a mole a kde zlodeji*

vnikajú a kradnú. Zhromažďujte si poklady v nebi, kde ich nezožiera ani hrdza, ani moľ, a kde zloději nevnikajú a nekradnú.“ (Mt 6,19-20)

Posledné dni sú poškrvnené hriechom ako sa o tom zmieňuje samotné Písmo Sväté: *„Duch však výslovne hovorí, že v posledných časoch niektorí odpadnú od viery a budú sa pridržať bludných duchov a náuk démonov.“ (ITim 4,1)*

„Uvedom si však, že v posledných dňoch nastanú ťažké časy.“ (IITim 3,1)

„Deti, nastala posledná hodina. A ako ste počuli, že prichádza antikrist, tak sa teraz objavili mnohí antikristovia, z čoho poznávame, že je tu posledná hodina.“ (IJn 2,18)

Prečo sa boháč neobráti k Pánovi? Lebo nevie svoj život zaregistrovať tam, kde je to potrebné. Práve preto zlé hospodárenie nie je sebestačnosť, ale hromadenie. Zadržanie výplaty poctivému zarábajúcemu. Zveľaďovanie majetku ukrátením si výplaty chudobných. Vydržiavanie sa prácou chudobných. Zlé hospodárenie, alebo presnejšie hospodárenie na úkor brata a sestry vo viere. Tento postoj musí každého kresťana len posunúť vpred. Ak so mnou takto zaobchádzajú ja musím správne hospodáriť s časom a s možnosťami: *„Naplno využívajte čas, lebo dni sú zlé.“ (Ef 5,16)* Duchovní, presbyteri, kurátori a cirkevníci čestne sa chystať na služby Božie, akoby to boli posledné pre nás.

Každý boháč si musí uvedomiť, že nerozumný luxus a premrhaná márnivosť nie je produkcia chudobných a darebákov. Vykorišťovaní svojou prácou vykonali to, čo Boh od nich žiadal. Slušne a poctivo si zaslúžia svoje platy, ale tento svet aj dnes len vyjednáva. Lacná pracovná sila bude postačujúca. Pre zisk budem radšej vyjednávať ohľadom platov. Zaokrúhlime to nadol! Nezaslúžené zaobchádzanie so službukonajúcimi – to je život chudobných. O tomto stave svedčí modlitebný život týchto vrstiev spoločnosti. Modlitby tých, ktorí sú vykorisťovaní, si zaslúžia Otcovské svetlo. Bez citu a bez súcitu žijúci majetní: *„Či sa Boh nezastane svojich vyvolených, ktorí k nemu volajú dňom i nocou? Vari bude meškať s pomocou pre nich? Hovorím vám: Hneď sa ich zastane. Ale či Syn človeka nájde vieru na zemi, keď príde?“ (Lk 18,7-8)* Boh vo svojom súde váži práve našu lásku k blíznym, a to bude smerodajné vždy pred Ním. Ako sme sa vysporiadali s bratom a so sestrou vo viere?

Pán zástupov počuje volanie a krik každého: *„Elkana chodieval každoročne zo svojho mesta do Šila klaňať sa a obetovať Hospodinovi zástupov.“ (IS 1,3)* Existuje boháč, ktorý sa prinavrátí k Pánovi. Existuje Pán, ktorý je schopný podieľať sa na spoločnej bohoslužbe. Ten, kto dostal, sa musí vysporiadať s Pánom. Majetok je preto aj obrovská zodpovednosť. Vymoženosti pánov sveta sú vtedy štedré dary pre chudobných, ak je v ňom srdce a myseľ prepojená. Dar sa stáva almužnou, ak človek daruje zo svojho zvyšku. Tieto verše hovoria pre spoločenstvo kresťanov aj

o obetavosti, o oddanosti voči blíznym. Hospodáriť dobre a slušne je jedna z vymožeností chudobných, práve preto viesť krajinu, čo sa týka hospodárenia by mala prevziať žena, vdova, ktorá napriek všetkým útrapám vychovala svoje siroty. To je však príbeh pre rozprávku, veď realita je celkom iná.

5. verš

V nasledujúcom verši sú slová, ktoré sa podobajú Ježišovým podobenstvám: hodovali a hýrili.

Chamtivý boháč podľa Ježiša Krista takto zvolá: „*Duša, máš veľa majetku na mnoho rokov. Odpočívaj, jedz, pi a vesel sa!*“ (Lk 12, 19) Ježiš takto predstavuje boháča: „*Bol bohatý človek. Obliekal sa do purpuru a kmentu a deň čo deň skvostne hodoval.*“ (Lk 16,19) V súdny deň bezbožní boháči sú ako dobytok, ktorý vypása na deň, keď pôjde na bitúnok, a vôbec si to neuvedomuje. Deň zabíjačky je nevšedným dňom aj v našich kruhoch. Chystáme sa na tento deň. Pre zvieru to je súd, ale pre svet to je úžitok. Vyprodukovaný úžitok. Ako dopadneme my? Ako zvieru v deň zabíjačky?

6. verš

Nakoniec pozemské súdy. Boháči sú falšovatelia pravdy. Majetní konajú bezprávne a zaobchádzajú s ľuďom ako s handrou. Pravdepodobne cez súdy zmanipulované rozsudky bohatými a mocnými sú terčom kritiky u Jakuba. Previnilcov zastihne Boží trest. Odstrašujúcim príkladom konajú. Bezmocní a bezvládni chudobní, ktorí síce mali a majú pravdu, ale vidiac útrapy svojich prívržencov sa radšej stiahli do úzadia.

V spoločenstve kresťanov je veľký problémom blízkosť boháčov. Tento fakt ich má chrániť pred neopodstatnenými prianiami bohatstva. Varuje pred závišťou hmotných vecí. Potešenie pre chudobných musí byť uzavretý fakt: súd nad boháčmi je jednoznačný.

Záverečná modlitba

Vyzývam milých bratov a drahé sestry, aby sa doma vo svojej tichosti pomodlili za to, čo Vás povzbudilo, alebo za tú slabosť, ktorú ste vyrozumeli pri čítaní biblického textu.

Modlitba Pánova

Požehnanie: „...tma ustupuje a žiari už pravé svetlo.“ (Ijn 2,8) Amen.

Záverečná pieseň: Chválospev č. 319: „Len na Boha spolieham sa...“